

[Hartvig Frisch.]

ger? I Slutningen af sin Finanslovtale optraadte det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel i Rollen som den politiske Per Gynt, der i Fantasiens Verden triumferede over alle sine lave og nedrige Modstandere og satte sin Hæl paa Socialdemokratiets Nakke. Typen er jo kendt ogsaa her i Danmark siden Schacks berømte Bog „Fantasterne“, men at en tidligere Fører for Konservatismen skulde synke saa dybt, det virker dog noget overraskende.

Den næste Fremtoning var Polyppens Indtog her i Tinget. Det ærede Medlem Hr. Prieme har aabenbart gennem sin politiske Karriere opdaget, at Bourgeoisier er blevet et uanstændigt Begreb i dette danske Arbejder- og Bondesamfund. Hvorfor saa ikke selv ommaskere sig og klistre det mislige Navn paa Arbejdernes Tillidsmænd? Hvilket Fund til Agitation blandt Arbejderne! Disse Førere kører jo paa første Klasse, de bor i naturskønne Omgivelser, endog i Villaer. Mon det ikke slider paa deres socialistiske Overbevisning? Jeg ved ikke — kort efter, at dette var fremsat af det ærede Medlem hørte jeg i en Debat af en anden Karakter, om Valutaen, det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, udtalte: Lad dog den Misundelsens Djævel sove, der er saamænd nok til at vække ham. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har efter det ærede Medlem Hr. Priemes Ord maattet sande, at der er saamænd nok til at vække ham. Metoden er jo gammelkendt, og den har fra Tidernes Morgen været brugt mod enhver, som det passede Bourgeoisiet at mistænkeliggøre. Det ærede Medlem faar ikke os til at slaa Øjnene ned ved disse Giftigheder. Vi kender vort Arbejde og ved, hvad det er værd. Men der er Grund til at gøre en principiel Bemærkning en Gang for alle. Den tidligere Nationalbankdirektør Lindberg har i sin store Bog, der hedder „Arbejdets Ordning“, med stor Klarhed trukket Linierne op for de tre politiske Begreber Kommunisme, Socialisme og Kapitalisme. Det er vigtigt at gøre sig disse Definitioner klart. Han siger — og jeg kan ganske tilslutte mig hans Definition: Kommunismens Maal er at gennemføre en Arbejdsordning, hvor hver Mand yder efter Evne, men nyder efter Behov. Socialismens Maal er Gennemførelsen af en Arbejdsordning, hvor hver Mand faar det fulde Udbytte af sit Arbejde. Kun Arbejdet maa give Indtægt, men den saaledes erhvervede retmæssige Indtægt maa enhver have Lov til at bruge, som han vil. Kapitalismens Maal er, at al Stræben

bør gaa ud paa at opnaa Indtægt uden eget Arbejde, altsaa at opnaa Indtægt paa andres Bekostning, hvad enten denne Indtægt nu bestaar i Rente eller andre Magtindtægter. Denne Sondring, som Lindberg her har trukket op mellem Kommunisme, Socialisme og Kapitalisme, er det uhyre vigtigt at fastholde for Fremtidens politiske Arbejde i Danmark.

Det er urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen for nylig blot vilde gøre Kommunisme, som han sagde, synonym med Socialisme. Der er kun det rigtige i den Bemærkning, at Marx og Engels i 1847 af historiske Grunde valgte Navnet „Det kommunistiske Manifest“.

Alligevel er den Sondring, Lindberg gør, begrebsmæssig af uhyre Vigtighed. Det viste sig nemlig i Rusland i 1917, at det kostede 4 Aar at klare sig fri af det kommunistiske Begreb. En umoden Arbejderklasse vil under kritiske Forhold let havne i ren kommunistisk Agitation, og intet vil være Bourgeoisiet behageligere her i Landet. En moden og skolet Arbejderklasse vil derimod springe disse Børnesygdomme over og sætte alt Arbejdet ind paa den Omdannelse af Samfundet, som umuliggør arbejdsfrie Indtægter, og som giver hver Mand det fulde Udbytte af sit Arbejde.

Brorsen: Jeg tvivler ikke om, og det synes jeg allerede, man fik et klart Indtryk af ved at høre det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at der baade inden for denne Sal — jeg tænker naturligvis her paa Regeringspartierne og Regeringen — og vel ogsaa uden for i visse Kredse er den Opfattelse, at der egentlig er talt nok nu her ved Finanslovens første Behandling. Det passer jo ikke rigtigt, det har jeg Indtryk af, at saa mange Talere fra Oppositionen, og ikke mindst fra mit Parti, har fundet sig foranlediget til at tage Ordet her under Finanslovens første Behandling. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at det er i alt Fald en af de meget faa Lejligheder, hvor man har Adgang til at spørge og kan udtale sig om hvad som helst. Hvis man lægger Mærke til alle de Taler, der er holdt her under Finanslovens første Behandling, gaar der gennem næsten dem alle Spørgsmaal til Ministrene, Spørgsmaal til andre Partiers Ordførere og Svar fra disses Side, og i Betragtning af, at vi ikke her, som f. Eks. i det engelske Parlament, har Lejlighed til jævnlige at spørge Ministrene, synes jeg ikke, man skal bebrejde Tingets Medlemmer, at de netop ved denne Lejlig-